

راه هست، همت نیست

امیرفیض-حقوقدان

این تحریر بمناسبت توجه خاص اعلیحضرت به مسئله <همت> است که درمصاحبه خاتم مسیح علینژاد به آن اشاره فرمودند.

همت، حرکت اراده است بسوی مطلوب. مطلوب را دوحالت است حالت معلوم وحالت نامعلوم که شاید بتوان آراهه مطلوب عینی ومطلوب واهی ویامجازی تعبیرکرد.

مطلوب واهی ناشی ازشنیده ها ومطلوب عینی ناشی از دیده ها وچشیده هاست مطلوب واهی همان است که بر اسب وعده سواراست، اسب لنگی که هرگز به مقصود ووفای سرانجام نیافته است. ومطلوب عینی همان مطلوبی است که شخص داشته وآنراازدست داده است وپراى تصرف مجدد آن تلاش میکند. این نوع مطلوب چون دارای ریشه عاطفی وآشنا است، اراده انسان راپراى رسیدن به آن مقتدر و توانا وخستگی ناپذیرمیسازد وبرعکس، مطلوبی که جنبه وعده دارد چون برای انسان آشنا نیست ایجاد گرایش ارادی نمیکند وبطور اصولی نمیتوان درحرکت آن، زمینه های همتی یافت هرچه هست ظاهری وسطحی است.

دو راه فقط

درتطبيق مورد با بیانات اعلیحضرت دررابطه بامبارزه، دوره درمقابل ما قرارداد، یکی راهی که درسالهای ۶۰ انحصارا مورد تائید اعلیحضرت بود و به کرات برآن تاکید وتوصیه داشتند وآن این بودکه <من میدانم که شما چه میخواهید وچگونه میخواهید - بازگشت به دوران مشروطیت، وتداوم قانون اساسی که سرفرازی وآزادی داشتیم و.....> راه دوم که ازخصوصیات آن تلون است درحول وحوش آن است که <میخواهیم حکومتی بسازیم سکولار که با از بین رفتن راس حکومت، حکومت پابرجا بماند مردم آزاد باشند، حقوق بشررعایت شود، رفاه وامنیت بر قرار و تبعیض وتعدی رخت بربندد.....> (آخرین وتازه ترین راه وطریق مورد نظر اعلیحضرت درمصاحبه خاتم علینژاد)

راهی راکه اعلیحضرت درسالهای دهه ۶۰ دنبال میکردند مطلوب واقعی وحقیقی بود چراکه مردم مطلوب خودشان که رفاه وامنیت وآزادی های اجتماعی وهمزیستی مسالمت آمیزایران باکشورهای خارج بود رادیده وحیات وسرافرازی خودشان رامدیون آن مطلوب میدانستند، بنابراین اراده جامعه برای صوب به سوی آن مطلوب آماده بود وتنها نیاز به فرماندهی داشت نیروهای انسانی برای تحقق اراده ودستیابی به مطلوبی که داشتند وازآنها غصب شده کاملا آماده و انتظار حرکت بود وبیانات اعلیحضرت درهمان سالها که درهنگامه ها پیاده شده است دلیل رفع هرگونه شبهه ای در اصالت وحقیقت وجودی اراده وهمت برای رسیدن به مطلوبی بود که ازدست رفته بود، حالت مقایسه بین ایام سلطنت شاهنشاه ایران باحکومت غاصبانه خمینی عاملی بودکه اراده مردم ایران رادررسیدن به مطلوب خود بی تاب میساخت هیجان وآمادگی آن برهمگان روشن ومدلل بود چنانکه شخص اعلیحضرت هم درمصاحبه پاری ماج به آن استناد فرمودند.

ولی متاسفانه راه مزبور که راه سنتی وهویتى وقانونی برای نجات ایران بود، از مطلوبیت به دورافتار وعلیرغم اصرارهای قانونی میهن پرستان وسوگندی که اعلیحضرت دروفاداری به راه مزبور یاد فرموده بودند، کارساز نگردید ودرمسیرمطلوبهای واهی ونظری وموسمی قرارگرفتند وچنانکه عیان است، سی سال سرگردانی در مسیری هویتی و

مجازی به مبارزه تحمیل شد و حالیه اعلیحضرت انتظار دارند که ایرانیان برای مطلوب مورد نظر ایشان که تازه ترین آنها در همان مصاحبه خاتم مسیح علینژاد مطرح شد خرج همت کنند.

اینکه اعلیحضرت در مصاحبه مورد اشاره فرمودند «راه هست ولی همت نیست» مرادشان همان راهی است که در ابتدای این تحریر بنام راه دوم بنام ایشان ثبت است.

از یک ملت هوشمند و وارسته نمیتوان انتظار بذل همت به مطلوب ناشناخته و وعدهای موسمی داشت، اگر مردم ایران در جریان شورش ۵۷ وعده های آب و برق مجانی و حکومت عدل و حکومت اسلامی مساوی با اعلامیه حقوق بشر را مطلوب گرفتند به اعتباریابورهای مذهبی نسبت به شخص خمینی بود نه ماهیت وعده ها چراکه اگر آن وعده ها را هر کسی میداد مردم باور نمیکردند و مطلوب خود قرار نمیدادند. بطور اصولی چون وعده ها مبانی حقوقی و سنتی ندارد موسمی است. چنانکه وعده های داده شده برای مبارزه نجات ایران همه بدون استثنا از دهه ۶۰ به بعد موسمی بوده است و حتی وعده هائی رامیتوان نشان داد که عمری کمتر از یک هفته داشته است، یعنی در فاصله دو مصاحبه اعلیحضرت

انتظار از مردم که به چنین مطلوبهائی که با باد نظر کاشته شده عرضه همت کنند، معقول نیست، نمیشود و نباید سرمایه همت که مشتمل بر جانبازی و از خودگذشتگی و بذل مال مردم است ببازی گرفت. مردم همت دارند و نشان هم داده اند ولی نه راه آشنا دارند و نه راهنمای آشنا.

یک به یک وعده اورا همه دیدیم کلیم   نیست یک وعده که شرمنده صد فردانیست   (کلیم)